

Uzasadnienie

(...) oraz (...) skierowali wezwania do usunięcia zaistniałego w ich ocenie naruszenia prawa i wnieśli o uchylenie uchwały Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego Nr XXVI/362/13 z dnia 25 czerwca 2013 r. w sprawie podziału województwa zachodniopomorskiego na obwody łowieckie w części dotyczącej granic obwodów łowieckich nr 68 i 88.

(...) jest właścicielem działek nr: (...) obręb R., (...) obręb D., (...) obręb T., objętych obwodami łowieckimi nr 68 i 88, a (...) w T. właścicielem działek nr (...) obręb T., objętych obwodem łowieckim nr 88.

Uzasadnienie obu wezwań jest takie samo – w ocenie wnioskodawców, objęcie należących do nich nieruchomości obwodem łowieckim wbrew ich woli jest niezgodne z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej, co potwierdza wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 14 lipca 2014 r. stwierdzający niezgodność art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. z Konstytucją Rzeczypospolitej Polskiej.

Odnosząc się do przedstawionych przez wnioskodawców zarzutów, należy wyjaśnić, co następuje.

Zgodnie z wyrokiem Trybunału Konstytucyjnego z dnia 10 lipca 2014 r. (sygn. akt P19/13), przepis art. 27 ust. 1 w związku z art. 26 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie został uznany za niezgodny z art. 64 ust. 1 w związku z art. 64 ust. 3 i art. 31 ust. 3 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej przez to, że upoważnia do objęcia nieruchomości reżimem obwodu łowieckiego, nie zapewniając odpowiednich prawnych środków ochrony praw właściciela tej nieruchomości. W powołanym wyroku Trybunał wskazał, że powyższy przepis traci moc obowiązującą z upływem osiemnastu miesięcy od dnia ogłoszenia wyroku w Dzienniku Ustaw.

W związku z powyższym, przepis art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. ustawy Prawo łowieckie utracił moc dnia 22 stycznia 2016 r. Ustawodawca nie dokonał nowelizacji ustawy Prawo łowieckie w tym zakresie.

Zatem, w obecnym stanie prawnym utracił moc przepis będący dotąd podstawą dla Sejmiku do ustalania w drodze uchwały granic obwodów łowieckich, i nie został on zastąpiony żadnym innym przepisem. W tej sytuacji Sejmik Województwa Zachodniopomorskiego nie ma kompetencji do ustalania ani zmiany granic obwodów łowieckich, a co za tym idzie, wprowadzenie postulowanych przez skarżących zmian, ani też uchylenie uchwały Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego Nr XXVI/362/13 z dnia 25 czerwca 2013 r. w sprawie podziału województwa zachodniopomorskiego na obwody łowieckie w części dotyczącej granic obwodów łowieckich nr 68 i 88 nie jest możliwe.

Niezależnie od powyższego, wezwaniu należało odmówić również z uwagi na brak jego zasadności.

Podział województwa zachodniopomorskiego na obwody łowieckie Sejmik Województwa Zachodniopomorskiego przeprowadził na podstawie zapisów art. 27 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie. Uchwała Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego, o której mowa w wezwaniach, uwzględniała w treści powierzchni niewchodzące w skład obwodów łowieckich, przy czym do obwodów łowieckich nie zaliczono powierzchni mających cechy określone w art. 26 ustawy Prawo łowieckie. Z nieruchomości należących do (...) i (...), o których mowa w skierowanych do Sejmiku Województwa Zachodniopomorskiego wezwaniach do usunięcia naruszenia prawa działki nr (...) w obrębie ewidencyjnym T. w części nie wchodzą w skład obwodu łowieckiego nr 88 (w skład obwodu łowieckiego nie wchodzi części działek znajdujące się w miejscowości T., w granicach obejmujących zabudowania mieszkalne i gospodarcze z podwórzami, placami i ulicami oraz drogami wewnątrz miejscowości). Natomiast działki nr (...) w obrębie ewidencyjnym T., nr (...) w obrębie ewidencyjnym D. oraz (...) w obrębie ewidencyjnym R. nie miały i nie mają cech

określonych w art. 26 ustawy Prawo łowieckie. Nie było zatem podstaw, aby te nieruchomości wyłączyć z obwodów łowieckich nr 68 i 88.

Przed podjęciem uchwały zostały również uzyskane wszystkie opinie, wymagane przez ówczesne przepisy ustawy Prawo łowieckie.

W tym stanie rzeczy podjęcie niniejszej uchwały jest uzasadnione.